

РЕШЕНИЕ

№ 10859

София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Първо отделение, в съдебно заседание на десети октомври две хиляди и двадесет и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СВЕТОЗЛА АНЧЕВА

**ЧЛЕНОВЕ: МАДЛЕН ПЕТРОВА
ВЕСЕЛА ПАВЛОВА**

при секретар
на прокурора
от съдията
по административно дело № 2311/2023 г.

Благовеста Първанова
Веселин Найденов
Мадлен Петрова

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК.

Общински съвет Хисаря, чрез адвокат Г. Недев обжалва решение № 1783/18.10.2022 г. поправено с решение № 2249/29.11.2022 г. на тричленен състав на Административен съд - Пловдив, постановени по адм. дело № 32/2022 г., с което по жалба на И. Халачев от град Пловдив е отменена Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря, приета с решение № 491, взето по протокол № 29/21.12.2021 г. на Общински съвет - Хисаря.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон и необоснованост - касационни основания по чл. 209, т. 3 АПК. Конкретните оплаквания са за неправилно приложение на чл. 26, ал. 4, изречение последно от ЗНА във връзка с чл. 80 АПК. Касаторът твърди, че при приемане на оспорената наредба е спазена предвидената в закона процедура, като в проекта на нормативния акт, публикуван на сайта на община Хисаря на 30.11.2021 г. от вносителя са изложени мотиви в подкрепа на определения по-късно 14 - дневен срок за предложения и становища, обосноваващи наличието на изключителен случай. В тази връзка излага съображения, че разпоредбата на чл. 26, ал. 4, изр. второ от ЗНА предвижда две кумулативни предпоставки за прилагане на съкратения срок за обществено обсъждане - това да става при изключителни случаи, при изрично посочване на причините за това, които са изпълнени при приемането на оспорения подзаконов нормативен акт. Наличието на изключителен случай е обосновано с противоречието на чл. 15 от Наредбата с нормативен акт от по-висока степен - чл. 22 от ЗМДТ

и чл. 60, ал. 1 от Конституцията на РБ. Налице е установена с влязло в сила решение незаконосъобразност на предходната редакция на чл. 15 от Наредбата.

Поддържат се и доводи, че от обжалваното съдебно решение не става ясно какви следва да са причините, които да налагат изключителен случай. Съдът бланкетно е посочил, че за да е налице такъв случай, следва са съществуват специфики, които да се различават от обикновените случаи на нормотворческа дейност.

Искането е за отмяна на решението и да се отхвърли оспорването на нормативния административен акт. Претендира присъждане на разноски за платената държавна такса.

Ответникът - И. Халачев от град Пловдив, чрез адвокат С. Сакутов изразява становище за неоснователност на касационната жалба, по съображения, изложени в представен по делото писмен отговор. Претендира присъждане на съдебни разноски за адвокатска защита и съдействие пред касационната инстанция на основание чл. 38, ал.2 ЗА.

Заключението на прокурора от Върховна административна прокуратура е за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, първо отделение, като взе предвид доводите на страните и установените по делото факти, на основание чл. 218 и чл. 220 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 АПК. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Предмет на оспорване пред Административен съд - Пловдив е бил подзаконов нормативен акт - Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря, приета с решение № 491, взето по протокол № 29/21.12.2021 г. на Общински съвет - Хисаря, с която е изменена глава втора „Местни данъци“, раздел I, „Данък върху недвижимите имоти“, чл. 15, който придобива следното съдържание: „Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,3 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за всички населени места в община Хисаря“.

От фактическа страна, съдът е установил, че решение № 491 от 21.12.2021 г. е взето от Общинския съвет - Хисаря въз основа на докладна записка вх. № 61-00-274/17.12.2021 г. на кмета на община Хисаря. В мотивите към проекта на наредбата като причина за изменението е посочен проведен контрол за законосъобразност по протест на Окръжна прокуратура - Пловдив, по който е постановено решение № 648/01.04.2021 г. на Административен съд - Пловдив по адм. дело № 87/2020 г. и чл. 15 от Наредбата е отменен. В хода на административното производство е изготвена оценка на въздействието, анализ за съответствие с правото на ЕС, финансова обосновка и доклад за необходимостта от приемане на подзаконовия нормативен акт.

В мотивите на проекта е определен 14 - дневен срок за обществено обсъждане, считано от 30.11.2021 г., по причини за необходимост от спешни нормативни промени, свързани с постигане на законосъобразност на подзаконовия нормативен акт с акт от по-висока степен, което е посочено като достатъчна обективна обстановка за съкращаване срока за консултациите.

Проектът на подзаконовия акт и докладът към него са публикувани на интернет страницата на общинския съвет - Хисаря на 30.11.2021 г. в подсекция „Публично обсъждане“.

От представения списък от поименно гласуване, съдът е установил, че решение № 491 по протокол № 29/21.12.2021 г. е прието с 11 гласа „за“ от общ брой на общинските съветници - 17.

За да отмени оспорения подзаконов нормативен акт първоинстанционният съд е приел, че при приемането му е допуснато съществено нарушение на чл. 26, ал. 4 ЗНА. Тази норма въвежда изискване срокът за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации по ал. 3 да не е по-кратък от 30 - дни. Отклонения от това правило се допускат само при изключителни случаи и изрично посочване на причините в мотивите, съответно в доклада, въз основа на които може да се определи друг срок, но не по-кратък от 14 - дни.

В конкретния случай според съда отмяната на чл. 15 от Наредбата с решение № 648/01.04.2021 г. на Административен - Пловдив, по адм. дело № 87/2020 г. не дава основание за прилагане на съкратен срок по чл. 26, ал. 4 ЗНА. В тази връзка съдът е посочил, че приемането на законосъобразни подзаконови актове е цел установена в основния принцип по чл. 15, ал. 1 ЗНА - нормативният акт да съответства на Конституцията и нормативните актове от по-висока степен. Задължението и стремежът за спазване на този принцип, според съда не обосновава наличието на „изключителен случай“, а напротив - всяка една процедура по приемане на нормативен акт следва да бъде съобразена с този принцип. Освен посочения мотив, от административния орган не са посочени други причини, които обективно да налагат спешност при приемане на нормативния административен акт. Според съда изложените в писмената защита на процесуалния представител на Общински съвет - Хисаря аргументи за необходимост от спешна защита на обществени интереси и пресичане на ежедневна вреда за задължените лица, не могат да допълнят мотивите на административния орган във фазата на съдебен контрол.

Задълженията по чл. 26, ал. 4 ЗНА са императивно предвидени, с оглед гарантиране принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност, а неизпълнението на което и да е от тях води до процесуално нарушение, опорочаващо издадения акт. От доказателствата по делото съдът е приел, че в конкретния случай изложените причини се явяват бланкетни и приложими за всяко едно производство по издаване на подзаконов нормативен акт. От граматическото тълкуване на израза „изключителен случай“ съдът е приел, че такъв случай следва да разкрива специфики, които го отличават от обикновените случаи на нормотворческа дейност, така че да е необходимо спешно регулиране на обществени отношения, което да обосновава ограничаване на определения от закона 30 - дневен срок за обществено обсъждане. В конкретния случай не са установени такива обстоятелства.

С тези мотиви в решението е обоснован краен извод за съществено нарушение на административнопроизводствените правила при приемането на оспорения акт, което засяга основните начала на административното производство, предвидени в АПК - законност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност, както и принципите по чл. 26, ал.1 ЗНА на които следва да отговаря проекта за нормативен акт - необходимост, обоснованост, откритост, предвидимост, съгласуваност, пропорционалност и стабилност и постановена неговата отмяна.

Решението е правилно постановено.

Спорът в настоящото производство е относно спазването на изискването на чл. 26, ал. 4 от ЗНА при приемането на оспорения подзаконов нормативен акт. В случая е приложен 14 - дневен срок за обществено обсъждане, предвиден в чл. 26, ал. 4, изр. второ от ЗНА.

Принципно вярно в касационната жалба е посочено, че приложението на по-краткия срок за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации е обусловено от наличието на две кумулативни предпоставки - в изключителни случаи и при посочване на причините за това от съставителя в мотивите, съответно в доклада. В конкретния случай правилно съдът е приел, че е спазено второто условие, тъй като в мотивите към проекта на наредбата за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря са посочени причини за определения 14-дневен срок за предложения и становища, считано от 30.11.2021 г., но те не обосновават наличието на „изключителен случай“. От граматическото тълкуване на чл. 26, ал. 4, изр. второ ЗНА, съдът законосъобразно е приел, че за да е налице „изключителен случай“, следва да съществуват обстоятелства, които да го отличават от обикновените случаи на нормотворческа дейност и причините за ограничаване на срока за обществено обсъждане да сочат необходимост от спешна регулация на обществените отношения, предмет на подзаконовия нормативен акт. В случая нуждата от спешно изменение на разпоредбата на чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря е обоснована с решение № 648/01.04.2021 г. на Административен съд - Пловдив по адм. дело № 87/2020 г., с което по протест на прокурор от Окръжна прокуратура тази разпоредба е отменена като незаконосъобразна и с необходимост от спешни нормативни промени с цел постигане на съответствие на подзаконовия нормативен акт с нормативен акт от по-висока степен. Неоснователни са доводите в касационната жалба, че посоченото съдебно решение е влязло в сила. Към момента на приемане на оспорения подзаконов нормативен акт решението не е влязло в сила, поради обжалването му с касационна жалба, подадена от Общински съвет - Хисаря, по която е образувано адм. дело № 658/2022 г. по описа на Върховния административен съд. Правилно съдът е приел, че посочените в мотивите на проекта причини не обосновават наличието на изключителен случай по смисъла на чл. 26, ал. 4, изр. второ от ЗНА. Нормата ограничава възможностите за предложения и становища по проекта за приемане на подзаконов нормативен акт като предвижда по- кратък срок за представянето им, поради което следва да се тълкува стриктно. Неоснователно касаторът се позовава на решение № 9304/10.07.2020 г. по адм. дело № 12277/2019 г. по описа на ВАС относно наличието на изключителен случай по смисъла на чл. 26, ал. 4 ЗНА, тъй като е постановено при различна фактическа обстановка.

Правилно съдът е приел, че предвиденият в чл. 26, ал. 4 ЗНА срок за предложения и становища по проектите, публикувани за обществено обсъждане обезпечава зачитането на принципите на необходимост, обоснованост, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност при изработването на проекта на нормативен акт по чл.26, ал.1 ЗНА. В конкретния случай освен отпадане на диференциацията в данъчната ставка на данъка върху недвижимите имоти според населените места на територията на община Хисаря, наложено от промяната в чл. 22 от ЗМДТ (изм. ДВ бр. 14/2021 г. в сила от 20.04.2019 г.) във връзка с решение № 4 на Конституционния съд, обн. ДВ бр.32/2019 и необходимостта от съответствие на чл.15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря с чл. 60, ал.1 от Конституцията на РБ, с оспорения акт е увеличен и размера на данъка за гр. Хисаря - от 1 на хиляда на 1.3 на хиляда. Видно от приложената в преписката справка, неспазването на чл. 26, ал. 4 ЗНА е довело до липса на предложения и становища по проекта за изменение и допълнение на чл. 15 от Наредбата, включително и във връзка с предложеното увеличение в размера на данъка върху недвижимите имоти.

По тези съображения, настоящият касационен състав намира, че решението, с което подзаконовият нормативен акт е отменен, поради съществено нарушение на предвидената в закона процедура по приемането му, е валидно, допустимо и правилно поставено и следва да се остави в сила.

При този изход на спора разноски се дължат на ответника по касация за осъществяването на безплатна защита от един адвокат, на основание чл. 38, ал.2 във връзка с чл. 38, ал.1, т. 3 ЗА в размер на 1000 лева, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Върховният административен съд, първо отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1783/18.10.2022 г. поправено с решение № 2249/29.11.2022 г. на тричленен състав на Административен съд - Пловдив, постановени по адм. дело № 32/2022 г.

ОСЪЖДА община Хисаря да заплати на адвокат С. Сакутов, от Адвокатска колегия - Пловдив, с адрес на кантората: гр. Пловдив, бул. „Руски“ № 15, ет.1 адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева по договор за правна помощ от 24.02.2023 г. предоставена на И. Халачев по адм. дело № 2311/2023 г. по описа на Върховния административен съд.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ СВЕТЛОЗАРА АНЧЕВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ МАДЛЕН ПЕТРОВА

/п/ ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

РЕШЕНИЕ

№. 1783

гр. Пловдив, 18.10. 2022 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ, XXVII състав в открито заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТОИЛ БОТЕВ

**ЧЛЕНОВЕ: ТАТЯНА ПЕТРОВА
ПЕТЪР КАСАБОВ**

при секретаря БЛАГОВЕСТА КАРАКАШЕВА и участието на прокурора ДАНИЕЛА СТОЯНОВА, като разгледа докладваното от съдията ПЕТЪР КАСАБОВ а.х дело № 32 по описа на съда за 2022 год., за да се произнесе взе предвид следното:

I. Производството и становищата на страните:

1. Производство е по реда на чл. 185 и сл. от Административно процесуалния кодекс / АПК/.

2. Образувано е по жалба на И.Т.Х., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез адвокат С.С., срещу Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на община Хисаря, приета с Решение № 491, взета с протокол № 29 от 21.12.2021г. на общински съвет – Хисаря. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения подзаконов нормативен акт поради допуснати съществени процесуални нарушения в процедурата по приемането му, както и поради прякото му противоречие с нормата на чл. 22 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/. Претендира са присъждане на съдебни разноски.

3. Ответникът – общински съвет – Хисаря, чрез процесуалния си представител – адвокат Н., поддържа становище за неоснователността на жалбата. Твърди, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи, че органът е мотивирал необходимостта от прилагане на съкратени срокове за процедурата, с цел привеждане нормите на подзаконовия нормативен акт в съответствие с разпоредбите на закона. Претендира са присъждане на съдебни разноски.

4. Участвалият по делото прокурор, представител на Окръжна прокуратура - гр. Пловдив, дава заключение, че жалбата е основателна.

II. По допустимостта на искането:

5. Въпросът за допустимостта на жалбата е разрешен с определение № 6048/20.06.2022г., постановено по адм. дело № 5350/2022г. на Върховния административен съд, което по правилото на чл. 235, ал. 2 от АПК е задължително за настоящата инстанция. Жалбата е ДОПУСТИМА.

III. Фактите по делото:

6. Оспорената Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на община Хисаря, приета с Решение № 491, взета с протокол № 29 от 21.12.2021г. на общински съвет – Хисаря, има за предмет изменение в Глава втора „Местни данъци“, Раздел I „Данък върху недвижимите имоти“, чл. 15, който придобива следното съдържание: „Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 1,3 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот за всички населени места в община Хисаря“.

Старият текст на разпоредбата гласи: „Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на: За гр. Хисаря и кварталите – 1,00 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот; За селата Михалци, Черничево, Старо Железаре, Ново Железаре, Паничери, Мътеница, Старосел, Красново, Кръстевич, Беловица и Мало Крушево - 1,4 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Решение № 491 на общински съвет – Хисаря е взето във връзка с докладна записка вх. № 61-00-274/17.12.2021 г. на кмет на община Хисаря. Предложението е придружено от мотиви към проекта на наредбата, в които се сочи, че причина за изменението е проведен контрол за законосъобразност по протест на Окръжна прокуратура – Пловдив, по които е образувано адм. дело № 87/2020г. по описа на Административен съд – Пловдив, по което е постановено решение № 648/01.04.2021г., с което текстът на чл. 15 от наредбата е отменен.

За нуждите на производството е изготвена оценка на въздействието, анализ за съответствие с правото на Европейския съюз, финансова обосновка и доклад относно необходимостта от приемане на подзаконовия нормативен акт.

Относно общественото обсъждане е определен съкратен 14 – дневен срок с мотив, че се касае за необходимост от спешни нормативни промени, свързани с постигане на законосъобразност на подзаконов нормативен акт с нормативен акт от по-висока степен, което е достатъчна обективна обстановка за съкращаване на срока на консултациите.

Видно от представен списък от поименно гласуване, Решение № 491, взета с протокол № 29 от 21.12.2021г. на общински съвет – Хисаря, е прието с 11 гласа „за“ от общ брой на общинските съветници - 17.

За удостоверяване изпълнението на задълженията по чл. 26 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ е представена разпечатка от официалната интернет страница на община Хисаря, подсекция „Публично обсъждане“, отразяваща извършена публикация на проекта на подзаконов нормативен акт и докладът към него на 30.11.2021 г.

IV. От правна страна:

7. Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му като моментът на издаване на нормативния административен акт представлява сложен фактически състав, в който се включват: процедура по изготвяне на проект, оповестяване, предварителна оценка за въздействие, съгласуване, внасяне на предложение за приемане, вземане на решение за приемане, удостоверяване на съдържанието, обнародване и влизане в сила.

Правилото на чл. 168, ал. 1 от АПК, изисква съдът да не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146, а именно: липса на компетентност, неспазване на установената форма; наличието на съществено нарушение на административнопроизводствени правила; противоречие с материалноправни разпоредби; несъответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 7, ал. 2 ЗНА, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. С чл. 8 ЗНА е предвидено, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативни актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Аналогични са разпоредбите на чл. 76, ал. 3 АПК и чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗМСМА. В частност, с разпоредбата на чл. 22 от ЗМДТ на общинския съвет е делегирано правомощие с наредба по чл. 1, ал. 2 да определи размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. Под "определяне" Конституционният съд на РБ разбира определяне на размера на задължението в законоустановени предели, предвид чл. 141, ал. 4 от Конституцията на РБ и чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА, а "установяването" - като вид публично задължение е от изключителна компетентност на Народното събрание - к. р. № 10 по к. д. № 12/2003 г.

Правилата на чл. 26 от ЗНА съдържат процедурата по изработването на проект на нормативен акт, изискваща провеждане на обществени консултации с гражданите и юридическите лица при спазване на принципите за необходимост, обоснованост, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност. Част от предварителните и подготвителни действия е задължението на съставителя, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган, да го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, и предварителната оценка на въздействието. Когато съставителят на проекта е орган на местното самоуправление, публикуването на проекта се извършва на интернет страницата на съответната община и/или общински съвет.

Спазването на предвидената процедура е императивно задължение на натоварените с нормотворчески правомощия административни органи, обезпечаващо законосъобразното формиране на управленски решения и приемането на регулиращите определени обществени отношения правни норми по разумен, компетентен и стабилен начин. В тази връзка, изключително значение се придава на мотивирането на предложението за приемане на нормативен акт и възможността за предварителното му разгласяване и обсъждане с всички заинтересовани преди внасянето му за обсъждане и приемане от компетентния орган, за да се гарантират горепосочените принципи, които формулират и целите на изискването. По силата на чл. 28, ал. 2 ЗНА, мотивите, съответно доклада към него, трябва да съдържат: 1) причините, които налагат приемането; 2) целите, които се поставят; 3) финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба; 4) очакваните резултати от прилагането, включително финансовите, ако има такива; 5) анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Проект на нормативен акт, към който не са приложени отговарящи на изрично заложените в закона критерии мотиви, съответно доклад, не се обсъжда от компетентния да го приеме орган – чл. 28, ал. 3 ЗНА. Мотивировката с дефинираното от законодателя съдържание трябва да е налице преди внасяне на проекта за обсъждане, да е публикувана и да е станала достояние на всички заинтересовани лица, за да могат същите реално да упражнят правото си на предложения и становища по проекта. С оглед императивния им характер, неизпълнението на посочените процедурни правила представлява съществено нарушение.

За да бъде валидно приет подзаконов нормативен акт от категорията на процесния, правилото на чл. 27, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА изисква решенията на общинския съвет по упражняване на правомощието за определяне размера на местните такси да бъде взето с поименно гласуване и мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците.

Финализирането на процедурата, според разпоредбата на чл. 37, ал. 3 от ЗНА, налага нормативният акт на общинския съвет да бъде обнародван в печата или разгласен по друг начин на територията на общината.

При тази фактическа и правна обстановка съдът намира, че процесният подзаконов нормативен акт е приет от оправомощения със закон орган на местно самоуправление. Наредбата е приета при наличие на материална и функционална компетентност в предвидената от закона форма, при спазване на правилата за валидност на волеизявлението на колективния орган на местно самоуправление.

Относно спазването на процесуалните правила, съдът не споделя позицията на ответника, че отмяната на чл. 15 от Наредбата с решение № 648/01.04.2021г., постановено по адм. дело № 87/2020г. по описа на Административен съд – Пловдив, дава основния за прилагане на съкратен срок за обществено обсъждане по чл. 26, ал. 4 от ЗАНН. Приемането на законосъобразни подзаконови нормативни актове е цел, залегнала в основополагащия принцип по чл. 15, ал. 1 от Закона за нормативните актове, а именно - нормативният акт да съответствува на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Задължението и стремежът за спазване на този принцип не обосновава наличието на „изключителен случа“, напротив всяка една процедура по приемане на нормативен акт следва изначално да бъде съобразена с този правен фундамент.

Извън посочения мотив органът на месно самоуправление не се е позовал на никакви други причини, които обективно да налагат спешност по приемане на нормативния административен акт. Изложените в писмената защита на процесуалния представител на ответника аргументи за необходимост от спешна защита на обществени интереси и пресичане на ежедневна вреда за задължените лица не могат да допълнят мотивите на административния орган едва във фазата на съдебен контрол.

В същност очертаната по спора фактическа обстановка сочи точно в обратната насока. Мотивите за приемане на наредбата отбелязват, че освен отмяната на правната норма по съдебен ред, съществуването ѝ принципно е било в противоречие с разпоредба от по - висока степен (чл. 22 от ЗМДТ, ред. ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.), тъй като е въвеждала диференциация при определяне на данъка във основа на критерии, които не са предвидени от закона. Настоящата инстанция намира, че именно поради това безспорно обстоятелство общинският съвет е следвало при упражняване на правомощието си по определяне на размер на данъка върху недвижимите имоти на територията на общината да проведе обществено обсъждане в рамките на установения 30 дневен срок, с цел защита на вече засегнатия обществен интерес.

Нормата на чл. 26, ал. 4 от ЗНА въвежда изискване срокът за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации по ал. 3, да не е по-кратък от 30 дни. Отклонения от това правило се допускат при изключителни случаи и изрично посочване на причините в мотивите, съответно в доклада, въз основа на които може да се определи друг срок, но не по-кратък от 14 дни.

Анализът на цитираната правна норма сочи на извод, че изброените задължения на съставителя на проекта са императивно предвидени, с оглед гарантиране принципите на обоснованост, стабилност, откритост и съгласуваност, а неизпълнението на което и да е от тях води до процесуално нарушение, опорочаващо издадения акт. За законосъобразното прилагане на по – краткия срок винаги следва да са удовлетворени кумулативно и двете предвидени от закона предпоставки: 1) обективно да е налице „изключителен случай“; 2) в мотивите на акта изрично да бъдат посочени причините за изключителност на случая.

От доказателствата по делото се установява, че посочените в процесните мотиви причини се явяват бланкетни и приложими за всяко едно производство по издаване на подзаконов нормативен акт. Тоест не се установява обективно да е бил налице „изключителен случай“, който да дава основание за отклонение от императивното правило. Макар законът да не съдържа легална дефиниция на понятието „изключителен случай“ както правните постулати, така и граматическото тълкуване на израза обосновават извод, че за да е налице такъв случай той следва да разкрива специфики, които да го отличават съществено от обикновените случаи на нормотворческа дейност, така щото да е необходимо спешно регулиране на обществени отношения, което да обосновава ограничаване на конституционно предвиденото право на гражданите да участват в допитвания до народа (чл. 42, ал. 1 от КРБ), намерило отражение в императива на чл. 26, ал. 2 от ЗНА.

Каза се такива обстоятелства в случая не се установяват. Констатираното нарушение на административнопроизводствените правила е съществено, защото пряко е рефлектирало върху основни принципи и начала на административното производство - законност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност, уредени в чл. 4, чл. 8, чл. 12 и чл. 13 АПК, както и на принципите, въведени в чл. 26, ал. 1 от ЗНА, съгласно който текст, изработването на проект за нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на необходимост, обоснованост, откритост предвидимост, съгласуваност, пропорционалност и стабилност.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че жалбата се явява основателна, а оспореният подзаконов административен акт следва да бъде отменен.

V. По съдебните разноски.

8. Предвид изхода на делото на жалбоподателя следва да се присъдят сторените съдебни разноски, които се доказват в общ размер на 865 лева, от които 10 лева държавна такса за настоящото производство, 30 лева държавна такса за производството пред касационната инстанция, 25 лева за публикация на обявление в Държавен вестник

и 800 лева за адвокатска защита. На основание чл. 143, ал. 1 във вр. § 1, т. 6 от ПЗР на АПК разносните следва да бъдат поставени в тежест на юридическото лице, в структурата на което е ответният административен орган.
Ето защо, Административен съд - Пловдив, XIX състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на И.Т.Х., ЕГН *****, с адрес: ***, Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на община Хисаря, приета с Решение № 491, взета с протокол № 29 от 21.12.2021г. на общински съвет – Хисаря.

ОСЪЖДА община Хисаря да заплати на И.Т.Х., ЕГН *****, с адрес: ***, сумата от общо 865 (осемстотин шестдесет и пет) лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото постановяване.

На основание чл. 194 АПК настоящото съдебно решение, след влизането му в сила, да се обнародва от общински съвет Хисаря за негова сметка по реда на чл. 78, ал. 3 АПК, респ. чл. 37, ал. 3 ЗНА.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

РЕШЕНИЕ

№ 2249

гр. Пловдив, 29.11.2022 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ, I отделение, XXVII състав в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТОИЛ БОТЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ТАТЯНА ПЕТРОВА
ПЕТЪР КАСАБОВ

като разглежда докладваното от съдията ПЕТЪР КАСАБОВ адм. дело № 32 по описа на съда за 2022 год., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Постъпила е молба от И.Т.Х., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез адвокат С.С., да бъде допусната поправка на явна фактическа грешка в диспозитива на решение № 1783 от 18.10.2022г., постановено по адм. дело № 32 по описа за 2022 г. на Административен съд – Пловдив.

Ответникът в производството – Общински съвет Хисаря, в предоставения от съда срок не взема становище по допустимостта и основателността на искането.

Основното производство е образувано по жалба на И.Т.Х., ЕГН *****, с адрес: ***, чрез адвокат С.С., срещу Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря, приета с Решение № 491, взета с протокол № 29 от 21.12.2021г. на общински съвет – Хисаря. Съдът е намерил жалбата за основателна и с решение № 1783 от 18.10.2022г. е отменил Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на община Хисаря, приета с Решение № 491, взета с протокол № 29 от 21.12.2021г. на общински съвет – Хисаря.

Видно от представени текст на Решение № 491, взета с протокол № 29 от 21.12.2021г. на общински съвет – Хисаря, предмет на акта е приемане на Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Хисаря, а не както неправилно съдът е посочил на стр. 1, т. 2, стр. 2, т. 6 и в диспозитива на решение № 1783 от 18.10.2022г. – „Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци и такси на територията на община Хисаря“.

Целта на производството за поправка на очевидна фактическа грешка е възможността съдът по свой почин или по искане на страна и то неограничено във времето да отстрани допуснати в решението очевидни неточности. Очевидната фактическа грешка е несъответствието между формираната воля на съда и нейното външно изразяване в писмения вид на решението дължащо се на писмени грешки, грешки в пресмятанията или други очевидни неточности. Чрез производството за поправка на очевидна фактическа грешка е недопустимо да се подменя формираната воля на съда и постановения правен резултат.

В случая поправката на решението в посочените част не води до подмяна на постановения правен резултат, поради което искането е основателно и следва да бъде уважено.

Ето защо, Съдът

Р Е Ш И:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на стр. 1, т. 2, стр. 2, т. 6 и в диспозитива на решение № 1783 от 18.10.2022г., постановено по адм. дело № 32 по описа за 2022 г. на Административен съд – Пловдив като **ВМЕСТО:** „Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци и такси”, **СЕ ЧЕТЕ:** „Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне размера на местните данъци”.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.